

Matikkarysä erämuseoon

Olen Hannu Ovaskaisen kanssa samaa mieltä, että eräkulttuurimuseo sopii erinomaisesti Rovaseudulle (LK 9.2.). Olen tehnyt asiaa sivuavan valtuustoalueen: Koskipuisto kalakentäksi.

Kadut voitaisiin nimetä jopa 1200-luvulta periytyvän pyyntikulttuurin mukaan: Mertapolku, Kullekatu, Patopolku, Apajalähiö – kaikki pyyntikulttuuriamme. Inapolku on jo Pohjanhovin rannassa. Apajoidessa ina nostetaan maalle, nuotta aina veneisiin. Kumpikin kuuluvat nuottapyydyksiin kuten myös kulle ja vata.

Rovaniemen kevätmarkkinoilla myytiin ennen turkiksia, peuranpaisteja, metsontäkkiä, kapahaukia sekä hapan- ja suolakalatynnyreitä. Näiden perässä asutus on tullut Perä-Pohjolaan. Myyjiä oli Norjasta ja Kuolasta asti, kulkuneuvoina ajoporot.

Lupaan lahjoittaa eräkulttuurimuseoon Sallasta hautanuottaani tarttuneen kyläseppän takoman tuuran ja Paanajärven matikkarysän, jos Kouta hyväksyy lahjotuksen. Lisäksi voimme nostaa Sierijärvestä

(sieri = vetää nuottaa jään alla) kivikautisen asuinkentän vierestä Kuruojan pohjasta mertapadon puita, viimeisimmät 1813 elokuun jälkeen kaadettuja (Metla). Osan patopuista olen jo lahjoittanut Artikumille.

Voimme lyödä mertapadon pystyyn uuteen erämuseoon. Saaliskalana oli hauki, lohi ja kiiski merran harvuudesta ja vuodenajasta riippuen. Toivotavasti ei satu taas piru merataan, kuten oli Sierijärvellä sattunut käymään.

Jääkauden jälkeen on pyydetty hylkeet Rovaniemen lähivaa-roista, muu Suomi lienee ollut vesijättömaata, elinkelvoton-ta. Hylkeitä voisimme lähteä Ovaskaisen kanssa ammuskelemaan Perämeren kevätjäiltä. Olisimme ammattikalastajien apuna riuttaeläinten, kalarosvojen hävittämisessä.

Seinälle sopisi hylkeennahka entisten arvoturkisten, naalin ja punaketun nahan viereen. Naalista en pääse talvikäräjille, sillä se on siniketun värimuunnos turkistarha-ajaltani.

JOUKO LAMPELA

kaupunginvaltuutettu (ps.),
Rovaniemi